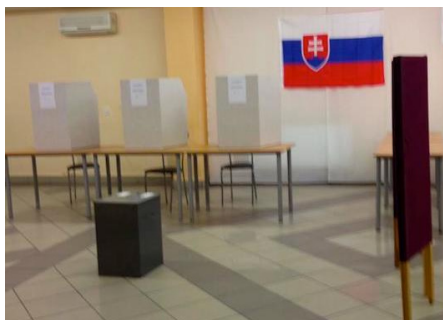

Na Slovensku len 13,05% oprávnených voličov bolo voliť v eurovoľbách.

Sme majstri. Staronový parlament. Čo vyrátali v OSN.

Tak sa nám to podarilo, zase sme zlomili európsky rekord vo volebnej účasti. Len 13,05% oprávnených voličov pochopilo, že treba zahlasovať za strany, ktoré pôjdu do Bruselu vylepšovať naše životy. Volič pritom nemal ťažké rozhodovanie, väčšina slovenských strán prezentovala štandardizovaný programový balast.

Celková volebná účasť v Eurovoľbách po prvýkrát od spustenia volieb v 70. rokoch narástla, aj keď len o desiatinku percenta (pripomíname, že Belgicko, Luxembursko, Grécko a Cyprus majú volebnú účasť pod pokutu povinnú, hoci v realite ju nevymáhajú). Viac ako účasť zaujal úspech euroskeptických strán v Británii a Francúzsku, ich čiastočný úspech v Taliansku a príchod várky viac či menej otvorene fašistických europoslancov z Grécka, Maďarska a Nemecka.

Žiadna revolúcia sa ale nekoná. Kresťanskodemokratický klub EPP stratil 62 poslancov, ale s 212 zostáva jednotkou. Sociálni demokrati stratili desať ľudí, ale s 186 poslancami ostali druhí. Pri doplnení týchto dvoch skupín viac ako stovkou liberálov, zelených a regionalistov má „stará garda“ drvivú väčšinu. Noví poslanci nám asi dožičia prílev šťavnatých videí zo zasadaní, ale veľké zmeny v hlasovaniach sotva nastanú. Tým skôr, že balík euroskeptických poslancov je viac než nekoherentný. UKIP rokuje s talianskym komikom Beppeom Grillo a jeho hnutím, k Marine Le Pen je opatrnejší, alianciu s Holanďanom Wildersom odmietol už pred časom a so stranami ako Jobbik, alebo Zlatý úsvit nechce mať nikto nič. Niektorí komentátori sa dokonca domnievajú, že oslabenie britských konzervatívco Davida Camerona (ktorí na rozdiel od UKIP mali reálny dosah na chod vecí v Bruseli), bude znamenať posilnenie pro-bruselských tendencií.

Nemecká strana Die Partei získala v Nemecku 0,6 % hlasov a jedného europoslancu.

Okrem strán obľubujúcich uniformy a vodcov sa do parlamentu dostali aj rovnako excentrické, ale menej nebezpečné strany. Napríklad nemecká strana s názvom Strana (Die Partei) získala v Nemecku 0,6 % hlasov a jedného europoslancu (nemecký ústavný súd nedávno zrušil 5 % aj 3 % volebné kvórum). Oficiálnym programom strany je nahrabať čo najviac peňazí pre seba, čoho chcú dosiahnuť odchodom ich poslancu na dôchodok vždy po mesiaci vo funkcii. Volebným heslom bolo „Merkelová je hlúpa.“ Podľa slov ich šéfa „nie sú najbláznivejšou stranou v Európarlamente.“ Je to dosť možné.

Volebný boj ale ešte nekončí – treba rozhodnúť o novom Prezidentovi komisie, ktorý nahradí odchádzajúceho Barrosa. Zuby už má nabrúsené J-C Juncker, ktorý ohlásil svoje víťazstvo po voľbách (koľkí zo slovenských 13,05 % aktívnych voličov tušili, že ho volia?). Ostatní členovia jeho frakcie EPP ho však rýchlo schladili. Nepáči sa Cameronovi, ku ktorému sa pridala holandský premiér Rutte a rezervovaná ostala aj Merkelová. Návrh, aby sa miesta ujala šéfkou MMF Christiane Lagarde zase neprešiel cez Paríž. Socialista Martin Schultz sa tak isto necíti byť mimo hry.

Mario Draghi na konferencii prehlásil, že peniaze strácajú hodnotu príliš pomaly.

Štúdia OSN sa venuje efektom ľudskej defekácie mimo toalety na svetovú ekonomiku.

Komisia zatiaľ spokojne funguje aj so starým vedením. Najnovšie žiada navýšiť rozpočet na rok 2014 o 4,7 miliardy eur. Je to už takmer rutinné cvičenie, keď sa schvávajú rozpočet a prakticky vzápätí sa navyšuje. Bruselskí plánovači neváhajú pripravovať vízie Európy na rok 2030, ale sami majú problém reálne dosiahnuť ciele stanovené len na pár mesiacov dopredu.

Vo víre volieb trocha zanikol hlas ECB, ale aby sme nezabudli. Na jún máme sľúbené veľké manévry. Mario Draghi na konferencii prehlásil, že peniaze strácajú hodnotu príliš pomaly a to predstavuje pre európsku ekonomiku riziko (hoci on použil sofistikovanejšie spojenie „príliš nízka inflácia“). Deflačná špirála nikdy nespí!

Ostal aj priestor na krátky výlet po členských štátoch. Londýn kritizuje Brusel za regulácie, ale strelba do vlastnej nohy úspešne prebieha aj na Temži. Najnovšie sa Britom podarilo v Bruseli vybojovať povolenie poskytovať dotácie na uhlíkovú daň, ktorú sami zaviedli. Keď sa to hýbe, zďaň to! Keď sa to prestane hýbať, zadotuj to!

Bývalá francúzska vládna strana UMP pripravuje návrat svojej bývalej hviezdy Nicolas Sarkozyho. Najnovšie ich však zasiahol škandál s falošnými faktúrami, na ktorý aj Sarkozyho sedem centimetrové podpätky môžu byť prikrátke. Nikým a ničím nerušená (hlavne nie reformami) nezamestnanosť v krajine rastie a dosiahla nový rekord, viac ako 3,36 milióna nezamestnaných.

Tohto týždňové číslo sa ubera trochu negustióznym smerom a tak ho aj ukončíme. Výskumníci Svetovej banky sa pred časom pozreli na čítanosť svojich vlastných správ. Zistili, že 31% ich práce nebolo jediný raz stiahnutých (teda prečítali ich len ich autori) a 87 % prác nebolo nikde citovaných. Tučné mzdy si úradníci verejných inštitúcií vždy chcú nejak ospravedlniť. V OSN sa toho asi zľakli a aby sa vyhli nízkej čítanosti, zamerali sa na mediálne podstatne chytľavejšie témy než „Fiškálna politika ako nástroj investícií a rastu.“ Najnovšia štúdia sa venuje efektom ľudskej defekácie mimo toalety na svetovú ekonomiku. Vyprázdňovanie čriev mimo porcelán spôsobuje podľa OSN škody až 260 miliárd dolárov. To je síce stále 6-krát menej, ako je odhad OSN pre globálne otepľovanie, ale určite slušný dôvod na vznik rôznych iniciatív, regulácií a protokolov. Zatiaľ sa spúšťajú len kampane. Hlavnou postavou je napríklad tancujúci Zlý pán Hovienko. Dobrá správa – každý investovaný dolár do hygienických zariadení sa podľa prepočtov OSN vráti 5,5-krát. Takže páni investori, hor sa, taká šanca tu nebola od čias Twitteru!

Pre toto je ekonómia krásna - dobrý ekonóm vám vypočíta, čo len chcete. A následne vámlepší život!

Lepší život minimálne do konca týždňa a radosť z toho, že rozvoj trhových slobôd do západného sveta priniesol toalety a hygienu, želá

Martin Vlachynský
29.5.2014